Pere Bru Serrano i Darder

Ja n'hi ha prou, de passar fam!

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx

ALGAIDA, 1994

Ajuntament d'Algaida

Col·lecció Binària 73

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC1994-G-R-0115-0073

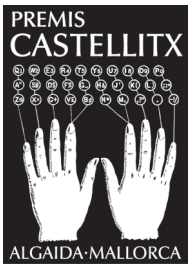

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC1994-G-R-0115-0073

© del text: Pere Bru Serrano i Darder
© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2013

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró
Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida
C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)
Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79
ajuntament@ajagaida.net
premiscastellitx@ajalgaida.net
biblioteca@ajalgaida.net
www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Pere Bru Serrano i Darder

Ja n'hi ha prou, de passar fam!

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx

ALGAIDA, 1994

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx
PC1994-G-R-0115-0073

L'any 1994 el Certamen Literari es convocà sota la denominació de *XVIII Certamen de Poesia i Prosa i XVI Concurs de Poesia Popular (Glosats) amb motiu de la Festa de Santa Maria de la Pau de Castellitx*. Es presentaren a concurs un total de cinquanta-set treballs. El Jurat va estar format pels senyors Pere Fullana Puigserver, Gabriel Janer Manila, Mulet Cerdà.

El glosat *Ja n'hi ha prou, de passar fam!* de Pere Bru Serrano i Darder fou publicat per primera vegada al recull *Certamen Literari de Castellitx. Obres premiades 1968/1995* (Algaida: Ajuntament d'Algaida, 1995).

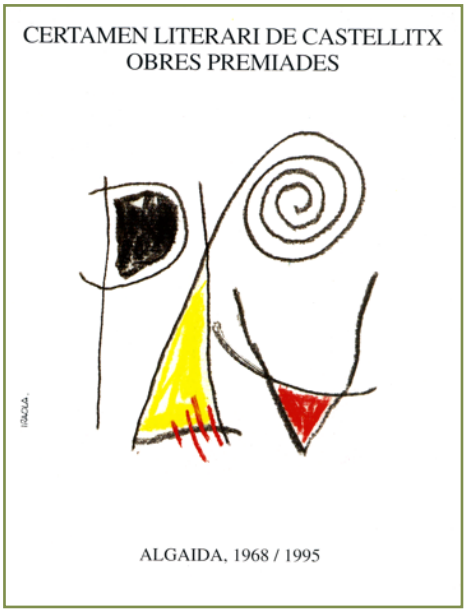

La il·lustració de la coberta del volum que recull les obres guardonades als Premis Castellitx entre el 1968 i el 1995 és de Paco Iraola.

Ja n'hi ha prou, de passar fam!

Avui vos faré presents,
naturals, tres personatges;
tots portant bons arrambatges
i amb cara de nins contents.
Es primer, té bones dents;
es segon, un bon barram;
no li agrada passar fam
mal mengi pebres coents.
Si hi parau un poc d'esment,
sa tercera em té confús:
podeu estar ben segurs
que no surt de cap convent.
Vet aquí tot es valdéu
que cadascú mos enfloca:
just ous covats per sa lloca
que viu pes Puig de Sineu!

Premis Castellitx 1994 · Poesia Popular (Glosat)
PC1994-G-R-00115-0073

A mi, per mascle me tenen,
només m'agrada sa fruita
hi pos ets ous a sa truita
i ses dones en berenen.
No festeja sa viola
ni festegen guitarrons
si no moc es galindons
per veure qui me'ls consola.
Sense forqueta i menjant,
ara vos ensenyaré
tot allò que jo puc fer
mentre tir cap a davant.
Jo cerc pomes mallorquines,
cerc patates catalanes
o ses figues valencianes:
quines menjues tan fines!
Tan fines i saboroses,
tan sedoses i poncelles,
tan ruboroses i belles
sobre garrigues flairoses.
Si en trob en es figueral,
davall de sa patatera
o són fruites de pomera,
per totes tenc bon queixal.

M'agrada tenir bon ull
per sa menjua coenta,
tenc un pebre que rebenta
i que vol fer molt de trull.
Ses gambes i ses copinyes
renten ses cares funestes;
compartides, fan xalestes
ses alcoves i ses vinyes.
Es llits fan talabastaix,

Premis Castellitx 1994 · Poesia Popular (Glosat)
PC1994-G-R-00115-0073

munten un ball ben vitenc;
tanta bulla i no comprenc
qui veu tords volant tan baix.
Menjam carn sense mesura,
mengem peix que és molt sa
i, si pot ser, bacallà,
mal que hi deixem sa freixura!
si hi trobam campanar,
corrensos a s'oculista!,
ara, qui en sigui un artista,
crec que s'hi pot arriscar.
Qui comparteix sa canal
amb tot s'espai i no hi frissa,
ni li tornarà estantissa
ni li farà gens de mal.

I a mi, que som sa femella,
no m'ha de retre ningú;
si en vull reblanir qualcú,
pes mànec hi tenc sa pella.
o voldria bon forner
que m'encengués es carbó,
que fos destre amb so burjó,
i més mogut que un vesprer.
Bon jornal, per ell tendré
que no l'acaba amb un dia.
A punt de pastora mia
li oferesc un bon braguer,
botonada a mig desfer
i en es parrús, s'alegria.
Si em mostra bona fitora
i la vol fer navegar,
sigui amb s'avenc o amb sa mà,
prest la hi prendré de penyora.

Premis Castellitx 1994 · Poesia Popular (Glosat)
PC1994-G-R-00115-0073

Perquè em diu sa meva estora
que vol ser camp eixarmat.
Un ocell enravenat
m'he cansada de cercar
i no se m'escaparà
fins que no l'hagi plomat!

I si qualcú vos hi manca
i no el trobau a sa llista,
no vos canseu més sa vista,
aquest menú no se tanca.
Si voleu paraula franca,
per un cas, el deix obert.
Un glosador no se perd
si a sa cuina li feis lloc:
un vi devora des foc
i fareu un bon encert.

Premis Castellitx 1994 · Poesia Popular (Glosat)
PC1994-G-R-00115-0073

ā